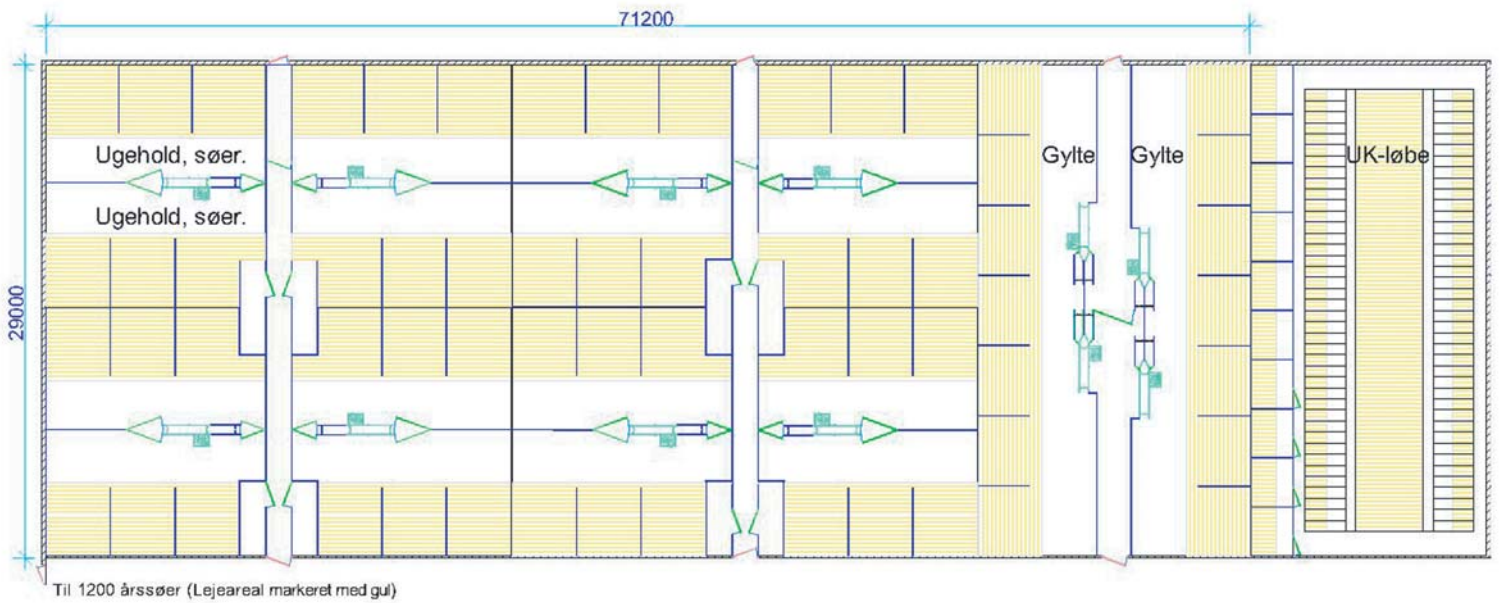

Stabile grupper/løsgående søer i transponderstalde spås til at blive fremtidens løsning i store staldanlæg.

Figur 1. En af fordelene ved transponderstalden er de billigere stipladser, idet grundarealet i drægtighedsstalden kan reduceres med 1.000 kvadratmeter i forhold til en stald med æde-/hvilebokse. Det svarer til en besparelse på cirka tre millioner kroner. Her er vist en drægtighedsstald i en besætning til 1200 søer. To ugehold er fælles om én BoPil transponderstation.

Transponderstation indbygget i stianskillelsen og således, at søerne forlader stationen ligeud.

1. Søer i stabile grupper og fleksible antal stipladser er muligt i transponderstalden. Æde-/hvilebokse kan rumme det antal søer, der er bokse til, hvorimod transponderstalden kun er begrænset af lovkravet om minimumsareal pr. so.
2. Individuel hulfodring pr. so er muligt ved hjælp af transponderfodring, og dermed har man bedre mulighed for at forebygge blandt andet skuldarsår.
3. Individuel fasefodring pr. so eller hold kan praktiseres ved, at søerne individuelt tildeles det optimale foder i starten og slutningen af drægtighedsperioden, mens der i midterperioden kan fodres med en billigere blanding med et lavere fosforindhold.
4. Sikker UK-produktionsmulighed.
5. Meget billigere stipladspriser, idet der spares plads og inventar i transponderstalden i forhold til boks-løsningen. I en besætning til 1200 søer kan drægtighedsstalden reduceres med 1.000 kvadratmeter, som det er vist på figur 1.
6. Nemmere driftsledelse via søernes naturlige adfærdstegn samt kontrolrapport, idet dataerne fra foderrapporteringen og den nye "Argus" sladrer, hvis en so ikke har ædt op, eller en so på anden vis har opført sig "unormalt".